

Uanset om dette synspunkt kan anerkendes, har ministeriet fundet det rigtigst at tage spørgsmålet om opretholdelse af den gældende ordning op til overvejelse.

Dette skyldes bl. a., at de udgifter, der medgår til opvarmning af en lejlighed, er blevet relativt betydeligt mindre i de senere år, således at varmeudgiftens størrelse ikke har den betydning for den enkelte som for blot nogle år siden. Som følge heraf er man i mange nye ejendomme gået bort fra opsætning af varmfordelingsmålere og betaler varmeudgiften enten som en del af lejen eller på grundlag af de enkelte lejemåls etageareal. Det må i denne forbindelse erindres, at selv de varmfordelingsmålere, der af boligministeriet er godkendt som egnede, har en betydelig tolerance med hensyn til det korrekte udvisende, og en ganske nøje måling af varmemforbruget kan kun opnås ved anvendelse af meget kostbare måleapparater. Hertil kommer, at fordeling af udgifterne efter areal er besparende i administrativ henseende. Hvad angår brændselsbesparelser bemærkes, at udenlandske undersøgelser synes at vise, at opsætning af varmfordelingsmålere vel virker besparende i brændselsforbruget de første 2-3 år efter målerens opsætning, men at man derefter på ny når op på det forbrug, ejendommen havde inden målerens opsætning. Det er endvidere blevet anført, at anvendelse af varmfordelingsmålere kan medføre en dårlig fyringsøkonomi ved at animere beboerne til hyppige ændringer i varmetilførslen ved lukning og åbning af radiatorerne, hvorved det kan blive nødvendigt at holde højere kedeltemperaturer end ellers nødvendigt. Følgen heraf kan blive en for høj brændselsudgift i forhold til den producerede varme og en forkortet levetid for varmeanlægget.

Ud fra disse synspunkter, hvorefter anvendelsen af varmfordelingsmålere ikke længere synes at kunne tillægges samme samfundsmæssige betydning som tidligere, foreslås den hidtidige godkendelsesordning for varmfordelingsmålere ændret derhen, at det er tilstrækkelig garanti for sådanne måleres egnethed, at de erklæres for egnede af personer eller institutioner, der må betragtes som sagkyndige på området. Der tænkes herved på anerkendte teknologiske institutter og rådgivende ingeniørfirmaer med opvarmning som speciale.

Til § 50.

Bestemmelsen vedrører adgangen for parterne i lejeforholdet til at kræve opsat egnede varmfordelingsmålere, jfr. 1.65 § 45. I konsekvens af foranstående bemærkninger til § 49 foreslås det, at den hidtidige adgang til at pålignen den anden part

i lejeforholdet en andel i udgifterne ved målerens opsætning bortfalder, således at udlejerens eller lejerens, der ønsker, at fordelingen af udgifterne skal ske på grundlag af varmfordelingsmålere, selv må afholde udgifterne ved målerens opsætning.

Til § 51.

Bestemmelsen svarer til 1.65 § 46.

Til kapitel XI.

Om lejerens brug af det lejede.

Til § 52.

Bestemmelsens stk. 1 og 2 svarer til 1.65 §§ 49 og 50.

Bestemmelsens stk. 3 svarer til 1.65 § 73, stk. 1.

Til § 53.

Bestemmelsens stk. 1-4 svarer til 1.65 § 51.

Bestemmelsens stk. 5 svarer til 1.65 § 73, stk. 2.

Til § 54.

Bortset fra stk. 4 svarer bestemmelsen til 1.65 § 52.

Stk. 4 er ny. Udviklingen har medført, at der efterhånden findes fjernsyn i de fleste hjem, også i udlejningsejendomme, og at der som følge heraf er sket en sådan forøgelse af antallet af fjernsynsantennes på sådanne ejendomme, at det ofte bevirker gensidigt utilfredsstillende fjernsynsmodtagelse, samtidig med et de mange antenner, der opsættes på tagene, kan virke skæmmende på ejendommene. På denne baggrund skønnes det rimeligt, at en udlejer, der ønsker at sikre sine lejere tilfredsstillende modtageforhold, får ret til at forlange tidligere opsatte enkeltantennes fjernet, når der i stedet etableres det fornødne fællesanlæg. Udlejerens ret i så henseende foreslås dog betinget af, at det pågældende fællesanlæg opfylder de af ministeriet for offentlige arbejder givne forskrifter. Når dette er tilfældet, foreslås det samtidigt under hensyn til udviklingen anerkendt, at antenneopsætningen kan være en forøgelse af det lejedes brugsværdi, således at lejen for samtlige udlejede lejligheder og lokaler kan forhøjes med et beløb svarende til denne øgede brugsværdi.

Til § 55.

Bestemmelsen svarer til 1.65 § 71.

Til § 56.

Bestemmelsen svarer til 1.65 §§ 53-55.